

LJUDSKI GLAS.

1. številka. Izhaja na mesec dvakrat. — Velja za celo leto 3 gold., za pol leta gold. 1.50. — Vredništvo, upravnništvo: Krakovski nasip št. 10.

V Ljubljani 24. januarija.

Inserati: Petit-vrsta, ako se 1krat tiska 5 kr., 2krat 4 kr. in ako se 3krat ali večkrat tiska 3 kr. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrank. in anom. pisma retour. IV. 1. 1885.

Vabilo k naročbi.

Z denašnje številko pričeli smo četrti tečaj našega lista. Prosimo častite naročnike, da naročnino pravočasno ponové, da se dalje pošiljanje lista ne pretrga. Denašnje številko vposlali smo še vsim dosedanjim naročnikom in tistim gospodom, od katerih mislimo, da se bodo znabiti naročili. Delovali bodemo kakor dozdaj nevstrašljivo naprej in upamo, da se bo število naših naročnikov pomnožilo.

Kdor nam pridobi dva nova naročnika in naročnini od teh dveh vsaj za pol leta naprej vposlje, sprejme od nas list za vse leto zoper povračilo poštnine z 24 kr. zastonj.

Torej naj se vsak rodoljub potruzi, da za razširjatev našega lista kaj stori in naj se ne ozira na obrekovanje naših protivnikov. Mi imamo poštene namene in za nas govore dejanja.

Uredništvo in upravnništvo.

Resna beseda našemu narodu.

Neopravičeni, vsled kaznjive malomarnosti in lahkomišelnosti prouzročeni polom kranjske eskomptne banke in druge žalostne dogodke novejšega časa opisovali so naši časniki uže tako obširno, da nam ni več treba dalje o tem spregovoriti.

Našo pozornost obračamo pa za danes bodočnosti, katera ima mnogo odločiti za občni blagor slovenskega življa in cele slovenske domovine, kajti kmalu se bodo pričele vršiti jako važne volitve — volitve za državni in mestni zbor, kakor tudi za našo kupčijsko zbornico.

«Katerega boš kaj volil?» vpraša prijatelj svojega prijatelja, sosed svojega sosedu. «Ne vem,» je navadni odgovor, «katerega bodo drugi volili, tega bom tudi jaz volil, ali pa še volit ne grem; vsaj mi je vse eno, če je izvoljen Peter ali Pavel, kajti davke bom moral ravno tako odrajtati, kakor do zdaj, ali pa morebiti še večje; vsaj kaj boljšega redkokrat sledi.»

To so besede ljudstva, katere se prav po gostem med volilci čujejo in zakaj? Kratko rečeno: naši volilci zapopadejo — žalibog, da je resnica — premalo važnost volitev, oni ne vedó, kako potrebno je narodu, da se pravi moške volijo, in sicer, taki moške, kateri ne spoznavajo narod le za svojo molzno kravo, moške, kateri se mnogo trudijo in iskreno želijo svojemu ljudstvu koristiti in za njega blagostanje delati, kateri poznajo po lastnih skušnjah potrebe, katerim se mora pomagati, materijalne skode, katere se morajo odstraniti, kateri dobro poznajo položaj gospodarskih zadev našega ljudstva in kateri se z neutrudljivo marljivostjo poprimejo dela, odstraniti vse rakove poti, na katere je zašla naša kmetija, kupčija in obrtnija. — Taki moške, kateri ne sedijo kakor marionete pri zborih in le z glavami kimajo, kakor kimovci, ter samo to odobravajo, kar jim drugi odobravati velevajo. Druga velika napaka pri raznih volitvah je pa ta, da ljudstvo premalo pozna svojega kandidata gledé njegove duševne zmožnosti in značaja za tako imenitno poslovanje. Kako bi pa to tudi moglo drugače biti?

Radikalna stranka postavlja svoje protežirane pristāske kandidate, ali bolje rečeno, oni sami se postavljajo. Vsak tak kandidat mora biti v prvi vrsti najmanj visokošolec, če tudi mladoleten in neizkušen — ali vsaj glavni zastopnik kake banke, in le redkokrat si pribori kak zaslužen mož iz ljudstva kurulični sedež. Gorjé pa onemu volilcu, ki se bi predrznil po svoji glavi voliti; gorjé nasprotnemu narodnemu kandidatu, ako bi se upal radikalcem se svojo kandidaturo nasprotovati. Oba bosta proglašena kakor odpadnika in izdajalca slovenske narodnosti, kakor nam to razni izgledi dokazati zamorejo. — Tak novovoljeni mladi narodni ptič svojo prvo parlamentarično šolo izšla v rotovski dvorani, in kako koristen da je tak novopečen, praktično neizkušen mestni oče prebivalstvu, nam ni treba omenjati, ker nas to vsakdanje skušnje dovolj učé. Če je tak gospod pripravno šolo na rotovžu z dobrim vspehom za svojo parlamentarično kariéro dovršil, zamore postati deželni in če mu je sreča ugodna, tudi državni poslanec, ali pa celó, kar je pri nas na Kranjskem — v deželi čudežev — tudi mogoče, vse troje v eni osebi. Mar ni to istina? Kot otroci smo se učili, in kot odrasčeni pa zabili, da se dvema gospodoma ne more služiti, veliko manj pa trem. Dalje polemike v tej reči nam ni potreba, a vprašamo volilce: Kako morete kaj uspešnega pričakovati od takih mož, katerih prvič ne poznate ali vsaj malo poznate, kateri niso iz vaše srede, torej po vsem nezmožni za posredovanje v vaših zadevah; ker ne poznajo vaših teženj in tudi nimajo srcá, vam pomagati. Kako morete dalje zahtevati izdatne delavnosti od moža, kateremu več težkih bremen naenkrat naložite na njegove narodne rame. Ljudstvo mora doma čutiti uspešno delavnost takega moža, ker to se ne zadostuje, če poslanec v kratkem morebiti enkrat v letu pové svojim volilcem, kaj je vse za nje storil, kako se je v tej in tej reči za nje potegoval, a to njim zamolči, da ni nič dosegel, kakšen dobiček ima davkoplačevalec po takem možu? Ako volilec vidi, da so bile vse besede poslančeve le puhle fraze, z katerimi je volilce pital; ni čuda potem, ako reče, da mu je vse eno, naj se izvoli Peter ali Pavel.

In če smo pravični, mar ni tudi res, da nadvlada dostikrat volilce neopravičeni moralični ali pa tudi dejanski pritisk pri volitvah, da se vsiljujejo moške, od katerih se uže naprej vé, da jim bodo isti malo ali pa čisto nič koristili.

Dalje vprašamo, zakaj neki hrepene ti gospodje tako radi po teh sedežih? Vsaj je to najtežavnejši in najbolj nehvaležen posel, ako se hoče koristiti narodu in mu brez dobičkarije služiti. Mož, kateri iz golega domoljubja narodu služi, zasluži, da se mu z zlatimi črkami zapiše njegovo ime v knjigo slovenske zgodovine. A žalibog! kako redko se nahajajo te vrste moške med našimi dandenašnjimi narodovci; preverjeni smo, da o njih večina pravega domoljubnega slovenskega ljudstva vse drugače raje misli, kakor to, da bi se imena teh oblaževalcev vpisati smela katerikrat v zlato knjigo.

Rečemo pa konečno za danes: Disciplina pri narodnih volitvah mora biti, a ne pustite se z imeni kandidatov poslednji dan iznenaditi in si iste kar meni nič tebi nič diktirati, izvolite si sami iz svoje srede prave moške in priobčite iste narodnemu volilnemu komiteju, in sicer take,

katerih značajnost, vestnost, domoljubje, zmožnost, nesebičnost in neodvisnost vam je po polnem znana; ne nakladajte jim po več bremen naenkrat na njih ramena, ker več gospodom, in to še naenkrat in v enej osebi se ne more služiti. Videli pa bodete kmalu, da le po takem potu bo vspeh volitev sijajen, ker ne bodete imeli v zbornicah samo narodne moške, ampak prave za občni blagor vnete, nesebične, zmožne in delavne moške.

Vemo, da smo v sršenovo gnezdo dregnili, v vse to le na korist ljudstva, na čast resnice in v blagor mile slovenske domovine.

Nova žrtev anarhistov.

Anarhizem, strah sveta, je zopet zahteval novo žrtev. V Frankobrodu ob Menu, kjer so anarhisti uže koncem vinotoka l. 1883 zamán skušali, ondotno policijsko poslopje z dinamitom razdejati, umorili so domov se vračajočega policijskega svetovalca Rumpfa. Rumpfu so anarhisti uže davno po življenji stregli, ker je bil jako vesten in zaslužen uradnik, kateri je vedel večkrat preprečiti načrte Mostovih pristāsév. Umori, izpeljani na policijskih uradnikih, so do zdaj še precej redka prikazen, a novejša, strašna organizacija anarhistov izvolila si je v prvi vrsti svoje žrtve iz krogov policijskih uradnikov.

Ta krvoločni gost udomačil se je uže v vseh večjih mestih. Oborožen je z ono razdevajočo iznajdbo moderne kemije, z katero so se seznanili isto tako socijalni revolucionarji kakor nihilisti v Rusiji. Sovražniki družbinski postajajo oni, ki si domišljujejo resitelji in reformatorji socijalnih razmer biti. Udje te v temoti delovajoče zarote, katerim so dinamit, revolver in nož najbolj priljubljena orodja, bojujejo se z nezasišano neusmiljenostjo in oddaljeni od vsacega človeškega čuta koljejo nedolžne svoje sozemljane.

Država in družbina ste toraj dolžne, da se ta prokleta zarota, ki preti vse obstoječe razdejati, kolikor najbolj moč omeji in uniči.

In da se to najbolje omogoči z času primerno socijalno reformo, znano je vsakemu sprevidnemu možu. Še je čas! Tam visijo črni usodepolni oblaki na nebu. Ako vredimo potoke in reke, potem bode se voda zbirala na pravih prostorih, ona bode naše polje močila, naše mline gnala, naše čolne in barke nosila in blagoslov prinašala dolini, po kateri se razliva. — Ako pa to storiti zamudimo, predri bodo siloviti valovi zbrane vode naše jéze in pokončali naše polje, naše mline in tudi nas odnesli z površja zemlje. Toda ne samo zato je skrbeti, da se preskrbijo le nekateri starčki in otroci: delavcem naj se človeka vredna eksistenca omogoči in delo preskrbi.

Prizadeve zmerne delavske stranke, katera pošteno stoji na postavnih tleh, naj se podpirajo ne samo videzno, temveč prizadevati si je, da se vse zgodi, kar jim je potrebno in postavno dovoljeno.

Delavci pa naj si prizadevajo v svojih krogih buditi ljubezen do naše države, do blagodušnega našega vladarja, katerega očetovska skrb je bila, je in bo, svojim udanim narodom vse storiti, kar je njih blagor. Polagoma in na postavnem potu se dá vse doseči in le v lastno škodo rijejo oni, ki nameravajo se silo kaj doseči. Naj se

delavci ne pusté hujskati in slepiti po nekaterih «rudečkarjih» in naj pomislijo strašne nasledke, ki izvirajo iz anarhističnih prizadev.

Edini vzrok teh žalostnih prikazen v zadnjih desetletjih pa je to, ker se izgubiva pri naši mladini zmerom bolj vera. Naša mladina odpoveduje se večinoma zmerom bolj svojej skrbnej materi — cerkvi in prizadeva uže na tem svetu si vstvariti — svoj paradiž. Kako se naj to zgodi, učijo anarhisti. Na razvalinah vsega obstoječega naj se povzdigne ono novo kraljestvo, o katerem sleparijo ljudstvo hudobneži, prokleti zapeljivci.

Brez vere nobene morale, brez morale nobene postave, brez postave nobene države.

Društvo za posredovanje dela v Beču.

Eno najvažnejših vprašanj v blagor delavskega stanu je gotovo vpeljava posredovalnih zavodov, kateri bi zmerom zamogli delodajalcem delavce, delavcem pa delo preskrbovati.

Za majhno obrtnijo je sicer uže skrbjeno v tej zadevi, ker so prevzele zadruga dolžnost, zapisnike peljati, v katere se morajo vpisovati dela iskajoči pomočni delavci in izvršitev te naloge je sicer še zmerom posebno pri manjših zadrugah jako pomankljiva, ker njih premoženje ne dopušča zadostno posredovanje dela. Za ogromno število delavcev po tovarnah in pri drugih industrijalnih in kupčijskih večjih podjetjih se pa v tej zadevi skoro brez izjeme ničesar skrbelo ni in taki delavci so, ako jim pomanka delo, primorani po svetu od tovarne potovati ter dela beračiti; časih morajo celo svoj zadnji krajcar za posredovanje dela potrositi, ne da bi ga dobili.

Vsak prijatelj ljudstva mora pripoznati, da so take razmere človeka nevredne in za delj časa neznosljive. Te neprilike in težave za delavski stan spoznali so tudi uže v drugih deželah, kakor na primer v Nemčiji, kjer vpeljujejo v vseh večjih mestih gori navedene zavode.

Tudi v Beču ustanovili so nekateri prijatelji delavskega stanu društvo za posredovanje dela, sprevidevši njegovo veliko potrebo, ker bode tako društvo rešilo eno najvažnejših vprašanj enakomerno za delodajalce in delavce.

Pravila tega društva je vlada bržkone uže potrdila. Odbor tega društva sestavljen je iz gotovega števila delodajalcev in ravno toliko delavcev. Društva namen je, edino le posredovanje dela ter nima nobenega političnega namena. Posredovalnicam zadrug ali drugim enakim zavodom pa ne bode novo društvo nobene konkurence delalo in le nasprotno nalogo si je stavilo, podpirati namreč vse uže obstoječe posredovalnice po najboljši moči.

Obrtniskim in delavskim krogom pa priporočamo to koristno podjetje ter jih opozarjamo, da ga kolikor najbolj moč podpirajo z pristopom in z denarnimi doneski. Isti pa, ki želijo še kaj več o tem društvu poizvedeti, naj se obrnejo na tajnika delavske bolnišne in invalidne blagajnice, gospoda Janeza Ružičo, v Beču, VI., Gumpendorferstrasse št. 64.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 12. januarija. O volitvah za kupčijsko in obrtno zbornico čujemo, da se hoče naš znani slavni politik in nacijonalekonom, gospod Ivan Hribar, za mandat potezati. Ako je to resnica, mislimo, da bo v prvi vrsti naglašal pri kakem shodu centralnega odbora za volitve, da se narodna ravnopravnost obistini. Vsaj to upamo od tega modrega in čilega gospoda.

Da bi imel takošen kandidat kaj družega v srci, dvojimo! O trgovinskih in obrtnih razmerah nima gotovo nobene vednosti. Prepričani smo pa tudi, da mu zmožnosti o tej zadevi popolno primanjkuje. Kar bi bil vzrok, ako res kandidirati hoče, bi bila le njegova slavohlepnost po sedežu — v deželnem zboru. Vsaj se poznamo, Dolenjska železnica upamo je se daleč in preverjeni smo, da je on ne bo zidal, ker ima z blago zavarovalnico «Slavijo» in z iluzoričnim «Narodnim domom» dokaj posla. Mi Slovenci smo pač milovanja vredni, ker se nam vedno take osebnosti kandidatom ponujajo, ki imajo malo pod palcem, in kateri le sebi pomagati hočejo in to s kakim mandatom, s katerim si v prihodnje sami sebi, ne pa ljudstvu, iz katerega izvirajo, pomagati hrepené.

Ako ni ta kandidatura pustna šala, upamo da si bo vender le naš zlati Ivan premislil prej, ko javno kandidaturo nastopi. Mi pa mislimo, da ne bo noben previden volilec njemu glasu dal, ako bi tudi družega ne imel, bo vsaj tega, ker je naš visoko učeni in duhoviti Ivan za vse kaj družega višjega poklican, kakor za bori mandat kakega državnega poslanca!!

Iz Grozuplja pri Ljubljani, dné 2. t. m. Minolo je vže leto dni, odkar sem Vam zadnjikrat pisal. Vzrok temu pa ni nikakor moja malomarnost, ker se še zmirom zanimivam ravno tako za Vaš, nam najbolj priljubljeni časnik, kakor vsi naši tukajšnji prebivalci, a to edino me je pri dopisovanji ostavilo, ker Vam nisem mogel poročati nič veselega, žalostnega pa nisem hotel. Vsaj veste, kako se je nam kmetom dandanes boriti za svoj obstanek, skoro uže ne moremo več dihati. Zmerom le plačevati, zmerom le delati, a leto za leto manjše dohodke imeti, mora nas gmotno in telesno pokončati. Zadnji moj dopis obžaloval je slabo letino, denašnji moral bi pa še slabejšo. Povodenj, toča in druge nezgode so nam vzele polovico tega, kar bi sicer pridelali bili, in zdaj smo vže z vsem, kar nam je naš trud prinesel, pri koncu. Kje bomo živeža za naprej dobili, kje semena, kje denarja za davke in druge potrebne reči?

Edino, kar nas še tolaži in nam pogum daje za prihodnost je to, da imamo dobrega župana, kateri je prvič zmerom pripravljen nam, kolikor mu le mogoče, pomagati in drugič ima tudi one zmožnosti, katere bi moral vsak župan imeti, ako hoče koristen postati svojim občanom. Naš, za našo občino velezaslužni župan gospod Košak prizadeva si, v vsakej zadevi željam svojih volilcev zadostiti in prepričani smo, da mnogokrat v svojo lastno škodo. Take župane morale bi vse občine imeti in lastnosti našega gospoda Košaka morale bi se zjediniti tudi v naših deželno- in državnozbornskih poslancih, potem zavrela bi narodu našemu boljša pomlad. Blizajo se zdaj zopet občinske volitve za našo občino. Postópali bomo z isto previdnostjo, kakor v minulih letih, in v zastop ne bodo prišli drugi možje, kakor isti, kateri zaslužijo naše zaupanje. V kratkem nekaj več. Oratar.

Domače zadeve.

— (Nj. Veličanstvo cesarica Elizabeta) dospela je 21. t. m. ob 1/2 10. uri srečno v grad Miramare.

— (Umrl) je deželni poslanec gosp. Karol Rudež. Lahka mu zemljica!

— (Mestni odbornik gosp. dr. Derč) odložil je svoj mandat. V mestni seji dné 22. t. m. izrazila se je odstopivšemu odborniku za njegovo nevtrudljivo, mnogoletno delovanje v mestnem zastopu najtoplejša zahvala. To je tudi mož služil!

— (V c. kr. davkarsko blagajnico senožeško) ulomili so dozdej še neznani tatovi.

Dve luknji zvrtili so v železna vrata blagajnice, a pri vrtnji zlomil se je sveder ter je bilo vsled tega njih roparsko nameravanje brezvspešno.

— (Pritožbe.) Na prošnjo obilih ljubljanskih prebivalcev omeniti nam je nekatere neprilike, o katerih smo večinoma uže v našem listu, a dozdej zamán, pisarili: Ena najgrših navad v našem mestu je, da se služkinje in stare babe ustavljajo na trotoarjih ter se časih mnogo časa razgovarjajo in svoje gospodarje opravljajo. Vsled tega zapirajo pot drugim pasantom, ki hité po svojih opravilih. Posebno pri deževnem vremenu je to jako neprijetno, ker se človek razprtím dežnikom še težje ogne. O razobešanji mesa pred mesnicami smo vže zadnji pot spregovorili, a ni se še odpravilo. Prodaja premoga naj se pod kako kontrolo postavi, ker se je uže mnogokrat pripetilo, da so brezvestni hlapci iz žakljev dragi premog jemali ter ga posebej prodajali. Vsled tega je ogoljufan isti, ki kupuje premog po žakljih v mnenji, da je poštena vaga. S šoto naloženi vozovi se sicer na mitnicah pretehtajo, a pripeti se, da naši branjevci boljšo šoto iz voza popej odkupijo, predenj pripelje kmet voz na trg. Vsled tega kupi meščan manj in slabši šoto, kakor bi mu sicer slo. Torej je treba pri kupovanji šote več pozornosti. Konečno še nekaj: Pekovski učenci nosijo vojaške kape. To ne gré in mojstri naj ne pusté, da se njih učenci tako prevzetno obnašajo. Vsaj pride itak čas, da bodo morali take kape nositi, ko bodo komandirani k — pečenji komisa.

— (Valentina Vodnika), prvega slovenskega pesnika, rojstna hiša v Zgornji Šiški št. 17 stoji uže več sto let. Po smrti staršev našega pesnika prevzel je to domačijo starejši sin Anton, po tega smrti zopet njegov sin Anton (nečak Valentina Vodnika), za njem prišel je na posestvo njegov sin Fran (nečak Valentina v drugej vrsti) in po njegovej smrti vzel je njegovo vdovo za soprogo sedanji lastnik tega domovja, gospod I. Matjan. Kakor trdi gosp. Matjan je v tej hiši uže več ko dve stoletij gostilna. Vunanja in tudi notranja oblika hiše se je v teku časa mnogo predrugačila, a prvotni zidovi so vender še ostali. O času rojstva slavnega našega pesnika, prvega buditelja narodne zavesti, bila je krita hiša sè slamo; skozi majhno oknice, kakor jih še dandanes na kmetih vidimo, razširjevala se je luč v «šišo», stopnice v prvo nadstropje napravljene so bile od vzunaj. Prva soba sedanje gostilnice ostala je še nespremenjena gledé njene velikosti, a drugi prostori so se prezidali. Natančnejši popis in zgodovino te za nas Slovence gotovo zanimive hiše priobčili bomo o drugej priliki.

— (S strehe gosp. Lassnikove hiše padel) je minole dni delavec, ki je sneg odmetaval. Spodletelo mu je in padel je v Gledališke ulice k sreči na sneg ter se ni nič poškodoval. Čez črt ure vidili so ga zopet na strehi.

— (Kranjska hranilnica) sklenila je v svojej seji dné 16. t. m., da se rezervni zaklad kreditnega oddelka pomnoži. Vsled tega sklepa se je odvrnila preteča nevarnost za kupčijske kroge, katero je povzročil polom kranjske eskomptne banke.

— (Novo industrijsko podjetje.) Kakor slišimo, je neka velika kupčijska hiša nakupila več poslopij v Trziči s tem namenom, da vpelje tam tovarno za sukno. Pri novi tovarni dobilo bode precej začetkom več ko 800 delavcev službo. Gotovo jako ugodno za našo deželo.

— (Cementiranje) mer in utežev se v Ljubljani uže dve leti ni vršilo. Trebalo bi v večjo sigurnost kupovajočega občinstva natančne revizije v tej zadevi. Sploh se nam pa čudno dozdeva, da se tako važna stvar more toliko časa odlašati.

— («Lira in Cvetje») V kratkem izide «Lira in Cvetje,» zbirka lirskih poezij, balad in dram. igra «Ljudmila in Privina.» To delce spisal je gosp. Fr. Zakrajšek v Gorici; založila in izdala pa Ivan Dolinar in Bremic Avgust v Trstu. Cena knjigi je 55 kr. z vračunjenimi poštarino, katera naj se pošlje g. pisatelju v Gorici: Via Concevia br. 22, ali pa na uredništvo «Jurija s pušo,» Ferriera br. 323, Trst.

— (Še nekaj o tatvini pri gosp. dr. Stöcklu.) Po ljubljanskem mestu se je raznesla neresnična vest, da se je pri preiskavanju v Zenarijevem stanovanju več pri gosp. dr. Stöcklu pokradenih stvari našlo. Da je to gola laž in neresnica, nam je iz jako zanesljivega vira znano. Znabiti pa je to vest pravi tat po Ljubljani raznesel, da bi sum od sebe odstranil. Zenari se zoper to sumničenje se ve da v grobu ne more braniti, a nek šaljivec je v tej reči tako rekel, da bi bil Zenari nespameten bil, ko bi bil hodil drugam kislno repo jest, ker je vendar doma imel dosti dobro zabeljenih štrukljev za zobati. *Sic!*

— (Dobra je ta!) Iz Zidanega Mosta pri Radečah se poroča: — Razborski učitelj Blaž Jurko — nomen est omen — odposlal je nedavno prošnjo na našega vladarja, da bi mu ta 1.) na dolžno pismo, 2.) zoper zastavo neke na 2000 gld. glaseče se asekurančne police, 3.) zoper osempercentne obresti in 4.) zoper povračanje v obrokih posodil 400 gld., beri: štiri sto goldinarjev. Srečna mladina, katero vzgoja tako ženjalni pedagog.

(Odvetnikov na Štajarskem) je skupaj 148. Od njih spada na Gradec 63.

— (Užitninskega davka pazniki) v Ljubljani vložili so prošnjo za poviksanje svojih plač. Mi bi jim to iz srca privoščili, ker je njih služba posebno o pozimskem času jako težavna, a predlagali bi vodstvu užitninskega davka, da bi se plače paznikov v dva razreda razdelile. Plačo prvega razreda naj bi uživali isti pazniki, kateri uže po več let službujejo, katerih zanesljivost in zmožnost ste po polnem znani; plače drugega razreda naj bi pa bile nekoliko nižje in za tiste paznike, kateri so še novinci, ali pa le iz kratkocasa službujejo in niso tako izurjeni v svojem poslu, kakor drugi. Na ta način bi se vestnost in poštenost pri teh ljudeh vsled te naredbe vtrdila, njih družinam bilo bi izdatnejše pomagano, pazniki bi pa tudi več veselja dobili k službovanju, kajti vsak bi si prizadeval zaslužiti si plačo prvega razreda, ali ako jo bi uže užival, obdržati, ker prva kazen za kako malomarnost ali zanikernost naj bi bilo degradiranje v plačilu. Zkozi take naredbe pokazal bi se pravi sad pri mestni blagajnici. Sicer smo pa uverjeni, da bode izkušeni vodja užitninskega davka, gosp. Vilhar, vse potrebno v korist mesta in v olajšavo eksistenčne svojih podložnikov storil.

— (Obrtna šola v Borovljah) bode, kakor se govori, prenehala, ker jo občina zadosti ne podpira. Mi ne verujemo, da bi se to zgodilo, ker je taka šola živa potreba za ondotne kraje. Sicer bi pa bilo želeto, da bi jo občina in tudi drugi zavodi bolje podpirali.

— (V Ribnici) so dobili pretečeni mesec nov zvon iz tukajšnje tovarne gosp. Samasse. Nov zvon tehtal 53 centov in 83 funtov. Glas je lep in močan ter se sliši po več ur daleč.

— (Gosp. profesor V. Ambrož) v Kočevju postal je mesto vit. Gariboldija šolski nadzornik za ondotni kraj. Gosp. Ambrož prestavljen bil je iz Maribora v Kočevje za profesorja na ondotni gimnaziji.

— (Novo postavo) izdelal je poslanec Lienbacher, katera pride v kratkem v državnem zboru v razgovor. Po tej postavi bo vsak kaznovan, kdor prodaja slabo blago za dobro ali slabo med dobro meša. Ta v vsakem oziru prepotrebna postava bode gotovo sprejeta.

— (Dr. A. Prus) umrl je v Konjicah na Štajarskem. Ranjki je bil vrli rodoljub ter podporatelj vsih narodnih naprav. Naj v miru počiva!

— («Bizeljski hram.») Pod tem naslovom prinesli smo v zadnji številki m. l. neko notico, v kateri poročamo, da namerava lastnik te gostilne v zadnji sobi vpeljati otomane, tepihe, čibuke in druge turške šege. Kakor se nam danes poroča, je to le izmišljotina nekega tukajšnjega burkeža bila in ostane v gostilni pri «Bizeljskem hramu» vse pri starem, namreč dobra, naravna vina, poštena postrežba in vesela družba. Toliko v popravek.

— (Oderuštvo.) V dan 26. t. m. vršila se bode pri celjski sodnji obravnava zoper 71letnega zasebnika Henrika Eichholzerja zaradi hudodelstva oderuštva. Imenovani zahteval je od svojih žrtev pri posojilih po 10—50 odstotkov obresti na leto brez ozira na znane mu stiske dolžnikov. Lakomnost ni nikomur še koristila.

— (Trije mestni falotje) zapazili so minolo soboto po noči ob 10. uri v Florijanskih ulicah svoj izgubljeni denarni mošnjček iskajočega kmeta. Takoj ga ustavijo ter ogovoré: «Oče, kaj iščete?» — «Svoj denar sem zgubil,» jim odgovori kmet. — «To je laž, mi vas uže poznamo, ker smo mestni policaji; vi hočete le slepariti, zato vas moramo v zapor peljati,» mu odvrnejo falotje, kateri so menda hoteli sami denar poiskati in zapiti. Kmet se prestraši in jih milo prosi, naj ga vendar oprostijo, ker je v resnici denar zgubil ter je pošten človek. A vse nič ne pomaga, vdati se je moral sili in dva nepoklicanih stražnikov ga odpeljeta, tretji pa je na mestu ostal, da bi denar poiskal. K sreči za kmeta poslušali so nekateri ljudje v sosednji hiši ter razdrli sleparske namere falotov, kateri so takoj pete odnesli. Če se pa ne bi bilo kmetu to posrečilo, prišel bi bil ob svoj denar, katerega je potem s pomočjo drugih ljudi našel.

Bela Ljubljana!

Drobitnice.

— (Nj. Veličanstvo cesar) daroval je za Goethejev spomenik v Beču 1000 gold. Vrh tega darovali so v ta namen: Nj. c. kr. visokost cesarjevič Rudolf 200 gold., cesaričinja Štefanija 200 gold., dalje nadvojvodi Karol Ljudevit 300 gold., Ljudevit Viktor 200 gold. in Viljem 200 gold. — (Pomanjkanje dela) v Parizu postaja zmerom bolj občutljivo. Od 23 000 zidarjev jih je 9000 brez dela in stanovanja, 10 000 stavbenih mizarjev in 15 000 plastrarjev živi v največji bedi. Izmed 12 000 ključarjev išče 300 in od 15 000 hišnih barvarjev 10 000 zamán dela.

— (Nad Washingtonovo gomilo) razprostira svoje veje vrba, katera je začetkom le vejica drevesa bila, pod katerim počivajo kosti Napoleona I. na sv. Heleni. Častitelj Napoleonov in Washingtonov prinesel je o svojem času vejico v Ameriko ter jo vsadil na gori omenjeni gomili v Mount-Vernon pri Washingtonu.

— (Otrok z dvema glavama) porodil se je te dni na Nemschem. Ena glava je po polnem normalna, druga manj. Otrok je sicer zdrav in zdravniki mislijo, da se mu zamore brez nevarnosti življenja druga glava odstraniti.

— (Najstarejša žena) v avstro-ogerskih deželah je sto deset let stara vdova Farkasz v Zalanu na Ogerskem. Starka je še zmerom čvrsta, ni še nikoli v svojem življenju bolehalo ter vidi in sliši prav dobro. Ona je delavskega stanu ter še zmerom tako pridno dela, kakor pred 50. leti. Ta žena porodila je 21 otrok ter ima neseštevilo mnogo unukov.

— (Vestna pesterna.) Jako poučljiv dogodek za stariše in — pesterne pripetil se je nedavno v Berlinu. Neka pesterna bila je se svojim varvancem v drevoredu, kjer se je tako dobro zabavala, da je na v vozičku ležečega otroka popolnem pozabila. Slučajno pride pa stric otroka v isti kraj ter zapazivši ves položaj, vzame, ne da bi bila to zapazila pesterna, otroka iz vozička ter ga njegovim starišem odnese. Čez dve uri — neverjetno doni, a je resnica — pride

vestna pesterna z praznim vozičkom, v katerega niti pogledala ni, domu, ter odgovori na vprašanje, kako se otrok počuti, prav veselo: «— Spi.» Ko se je konstatovalo, da je voziček prazen, hotela se je pesterna usmrtiti, a poizvedevši ves dogodek, bila je zadovoljna, da je smela brez kazni takoj pobrati pete iz hiše svojih gospodarjev.

Smešničar.

(Posteno.) Da bi svojega zanikernega dolžnika k plačilu pripravil, pošlje nek krojač svojega učenca z potrjenim računom k njemu. Po kratkem premisleku izroči dolžnik učencu zopet račun, rekoč: «Reci svojemu mojstru, da se pri najboljši volji ne morem spomniti, da bi bil račun plačal in ker nič nepoštenega nečem, pošljem mu potobnico nazaj.»

(Iz šole.) Učitelj razpravlja svojim učencem o vstvarjenji prvih starišev. Nek učenec, ki je dobival doma tako zvano moderno odgojo, se oglasi: «Gospod učitelj, moj oče pa zmerom nam otrokom pripoveduje, da človek od opic izvira.» Učitelj ga na to resno pogleda ter reče: «Vaše rodbinske zadeve ne spadajo v šolo.»

(Nasledki prevelike natančnosti.) Nek pridigar v Kaukazu, kateri je z vdarcem enajste ure svojo pridigo zmerom končal z besedami: «K čemur nam Bog pomagaj!» pridigal je o Hamanu in svoj govor sklenil z patetičnim klicom: «In kaj je bilo njegovo plačilo? — Vislice!» A v tem trenutku bije enajsta ura in pridigar konča po svojej navadi z besedami: «K čemur nam Bog pomagaj. Amen!»

Gospodarske zadeve.

— (Gosto usnje) pri čevljih in škornjih, skozi katero ne pride voda, se napravi, ako se škornji več ur pusté v gosti žajfnati vodi. Žajfnica prouzroči v usnji mastno kislino, ki ne strpi nobene mokrote.

— (Zoper vratne bolečine in hripavost) pomaga večkrat ruta, napolnjena z kuhanim in dobro zmečkanim krompirjem, katera naj se, kolikor najbolj mogoče vroča, pred spanjem okolu vratu zaveže.

— (Sredstvo zoper rumeno perilo.) V zadnjo vodo, v kateri se perilo izpira, naj se vlijejo trije deli močnega špirta in en del terpentinovnega olja, in sicer zastojate dve žlici te mešanice za en veder vode. To sredstvo je neškodljivo.

Listnica vredništva.

Gosp. R. S. v K. — Mi ne iščemo radi prepira, torej tudi o tem molčimo. Bolje krivico trpeti, kakor storiti. **Gosp. dopisniku** v P. Vaš dopis je, kakor smo se sami prepričali, neresničen. Torej ga ne objavimo. Isto sumničenje izvira iz nevoščljivosti, ker se onim znabiti bolje godi, kakor vam. Pustite prihodnjič zavoljo obrekovanja, kajti škodovati zna vsak ničvrednej; prizadevajte si rajše koristiti trpečemu človeštvu.

Oznanilo.

Kavarno «Thall» na Starem trgu prevzel je pred kratkem gosp. Maloth. Novo prevzeta kavarna je prijazno meblirana ter ima razen dobrih pijač tudi mnogo domačih in zunanjih časnikov na razpolaganje. Gospod Maloth zahvaljuje se svojim dosedanjim gostom za obiskovanje njegove prejšnje kavarne pri «Fischerji» ter se priporoča p. n. občinstvu za daljo prijazno blagovoljnost.

«**Národno kavarno**» pri «Zvezdi» prevzel je gosp. Josip Kramar. Izmed obilih v tej kavarni nahajajočih se časnikov jih je še mnogo za oddati iz druge roke za jako znižane cene.

Hiša št. 3 na Rebru, nad dr. Ahačičevo hišo stoječa, s štirimi stanovanji, lepim kletom in vrtecem je na prodaj. Natančneje povz se pri mokrji gosp. Fran Trevnu, Rimska cesta št. 17.

B. Schmelzer, stolar na Marijinem trgu št. 4, priporoča svoje vsakovrstne, kakor slammate, vrtno, roraste in druge stole. Poprave se radovoljno izvršujejo. Cena je jako nizka, postrežba nagla. Dosedanji mnogovrstni njegovi izdelki so dokaz, da je v tej stroki mojster. Delarnica je v Šellenburgovih ulicah št. 4 pri «Schnalle».

Gosp. Eisert-ovo delarnico za galanterijske izdelke v Šellenburgovih ulicah št. 6 priporočamo p. n. občinstvu ter opozarjamo na njegov inserat v današnjem listu.

«**Ljudski Glas**» dobijo oni gospodje za celo leto 1885 zastoj, kateri nam vpošljejo dva nova naročnika ter vsaj poluletno naročnino od teh dveh naprej in nam povrnejo za se poštnino z 24 kr. na leto.

Čast. gosp. obrtnikom v Ljubljani priporoča se za pisarska dela za primeroma majhno plačo v tej stroki dobro izurjen, zanesljiv mlad mož. Pismene ponudbe naj se vpošljejo upravništvu «Lj. Glasa.»

Izurjeni komptolrist, oženjen, priporoča se č. gg. trgovcem v Ljubljani proti nizki plači. Zmožen je slovenskega in nemškega jezika, je izvrsten računar in v trgovinski stroki dobro izobražen. Najboljša spričevala

ima na razpolaganje. Prijazne ponudbe naj se vpošljejo upravništvu našega lista, kjer se tudi vse natančneje zve.

C. k. priv. vzajemna zavarovalnica v Gradcu vabi vse svoje zavarovance k vplačevanju doneskov za leto 1885.

V Koslerjevi pivovarni je vsako nedeljo veselica z vstopnino 30 kr. za gospode in 15 kr. za gospé. Godba je vojaška. Gosp. Eberl, najemnik te gostilne, je prav prijetno dvorane okinčal ter se trudi, v vsakem oziru zadostiti željam svojih gostov.

P. n. gospodom glavnim zastopnikom zavarovalnic v Ljubljani priporoča se mlad mož, c. k. uradnik, za pisarska in računska dela v svojem prostem času za primerno plačilo. Pismene ponudbe upravništvu našega lista.

Elegantne plesalne rede

izdeluje

Karol Eisert

izdelovalec galanterijskih stvari v Ljubljani, Šellenburgove ulice št. 6.

Tudi se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih komičnih karikatur za maškerade in enake veselice. Tudi pahljači izdeljujejo se po naročilu v vsakej mogoči obliki.

Janez Kelbel

krojač

na Šentpeterski cesti št. 35

priporoča se v izdelovanje vsakovrstnih možkih oblek iz svojega obče znanega finega blaga. Zahvaljuje se za do zdaj obila naročila, priporoča se tudi za naprej ter p. n. občinstvu zagotavlja, da mu bo de zmerom ceno in promptno postrežbo. Naročila z dežele se naglo izvršujejo.

P. n. občinstvu usojam si naznanjati, da točim v svojih gostilnah št. 11 na Šentjakopskem trgu in št. 32 v Florijanskih ulicah

izvrstno novo vino, liter po 40 kr.
 črno bizeljsko vino > > 44 >
 dolenjska vina > > 32 >
 metliška vina > > 40 >

in **Koslerjevo marcno pivo**, vrček 10 kr. Tudi se dobivajo v teh gostilnah okusna in cena jedila. Postrežba je nagla in dobra.

K mnogobrojnemu obisku vabi

z odličnim spoštovanjem

Marija Zagorc.

Priporočilo.

Ker se častitemu p. n. občinstvu za dozdej mi izkazano zaupanje zahvaljujem in še za naprej za obila naročila priporočam, naznanjam, da sem svojo delavnico z sv. Petra ceste v **Vođnikove ulice h. št. 4** blizu mesarskega mostu, nasproti Mahrove hiše, preselil.

V Ljubljani 8. oktobra 1884.

Jože Črne, urar.

Gostilna „pri Kroni“ v Gradisah št. 7

priporoča svojo izvrstno pivo **Graškega Sandwirta**, tako imenovani

Schaumbier.

Tudi se dobivajo v tej gostilni **finna vina** in **dobra pa oena jedila**. Hrana se tudi oddaja v **privatne hiše**. Pri gostilni napravljeno krito **kegljišče** je zmerom kurjeno.

Najboljši postrežba zagotovljena.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Anclin, gostilničar.

NB. V tej gostilni se sprejme tudi **glasovir v najem**.

Sprememba kupčije.

Usojam se p. n. občinstvu naznanjati, da sem svojo **kupčijo** preselil iz g. Maroltove hiše

v svojo lastno hišo na Glinjicah

katera stoji med cestama na Vrhniko in Vič.

Zahvaljuje se za mi do zdaj iskazano zaupanje, priporočam p. n. občinstvu svojo

bogato zalogo vsakovrstnega blaga

tudi za naprej ter zagotavljam **cenno in naglo postrežbo**.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Tribuč

trgovec na Glinjicah.

F. Casermann, krojač

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4

priporoča svojo bogato zalogo

najboljšega in vsakovrstnega sukna

ter izdeluje mnogovrstne

obleke, kostume za maškerade in sploh vsa krojaška dela za gospode

točno in po jako nizki ceni.

A. Raschekova sladčičarna

v Ljubljani, Preširnov trg št. 2

(prej A. Winter)

priporoča svojo bogato zalogo

vsakovrstnih sladkarij ter izvrstni kruh iz sadja.

Tudi se dobivajo vsak dan **frišni**

fini predpustni krofi.

NB. Prostori so novopopravljeni ter elegantno meblirani. Časopisi so p. n. obiskovalcem na razpolaganje, postrežba nagla.

Naročila na krofe ali druge izdelke se sprejemajo ter točno izvrše.

Zobozdravnik Schweiger

z Dunaja

stanuje v hotelu „Stadt Wien“ (pri Maliči), II. nadstropje, sobna št. 23 in 24.

Ordinira vsak dan od 9. do pol 1. ure in od 2. do 4. ure popol.

Vsakovrstne operacije, ki zadostujejo najbolj modernim zahtevam, izvršujejo se naglo in sigurno.

Vinotoč.

Janez Hafner

v Slonovih ulicah v Bayerjevej hiši

priporoča svoja prava, prirodna stara

Bizeljska in Dolenjska vina

po najnižji ceni.

Ob enem si dovoljuje naznanjati, da tudi trguje z vinom **na debelo od 56 litrov naprej** ter zagotavlja najboljšo in naglo postrežbo. Blago je izvrstno, cena jako nizka.

Naročila z dežele izvršujejo se jako promptno.

Z spoštovanjem

Janez Hafner v Ljubljani.